

Białystok, dnia 18 listopada 2016 r.

DSP-II.8110.5.2016

SPRAWOZDANIE
z konsultacji społecznych projektu uchwały
w sprawie przyjęcia Programu Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku
na lata 2017-2020

1. Przedmiotem konsultacji społecznych był projekt uchwały w sprawie przyjęcia „Programu Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku na lata 2017-2020”.
2. Konsultacje były prowadzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r., poz. 239 z późn. zm.) oraz postanowienia uchwały nr LX/800/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 października 2010 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie pożytku publicznego projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej organizacji pozarządowych.
3. Adresatami konsultacji społecznych były organizacje pozarządowe oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, prowadzące działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych określonych w ustawie i prowadzące działalność statutową na terenie Miasta Białegostoku.
4. Konsultacje były przeprowadzone w celu poznania opinii w sprawie projektu uchwały w sprawie przyjęcia „Programu Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku na lata 2017-2020”.
5. Konsultacje odbyły się w dniach 10 października 2016 r. – 20 października 2016 r. Projekt uchwały w sprawie przyjęcia „Programu Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku na lata 2017-2020” wraz z ankietą konsultacyjną zostaną opublikowane na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Białymstoku www.bialystok.pl w zakładce „Pomoc społeczna” oraz przesłane pocztą elektroniczną organizacjom pozarządowym znajdującym się w bazie danych Centrum Współpracy Organizacji Pozarządowych.
6. Opinie za pomocą ankiety konsultacyjnej przedstawiły 2 uprawnione podmioty, których opis znajduje się poniżej.

wz. PREZYDENTA MIASTA

Adam Polinski
ZASTĘPCA PREZYDENTA

Dotychczasowy zapis	Propozycja zapisu	Uzasadnienie zapisu	Wyniki konsultacji
Stowarzyszenie „Ku Dobrej Nadziei”			
<p>2.2 Pomoc osobom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością</p> <p>Realizacja zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielanie informacji dotyczących zasad przyznawania świadczeń, poradnictwo socjalne i prawne; 2) zapewnienie: schronienia (szczególnie w okresie trudnych warunków atmosferycznych), posiłku, niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym; umożliwienie utrzymania podstawowego poziomu higieny; 3) świadczenie pracy socjalnej osobom bezdomnym/zagrożonym bezdomnością; 4) realizacja indywidualnego programu wychodzenia z bezdomności i kontraktu socjalnego; 5) poradnictwo dla osób uzależnionych; 6) współpraca z instytucjami, organizacjami pozarządowymi i podmiotami realizującymi zadania z zakresu zapobiegania degradacji społecznej bezdomnych członków społeczności lokalnej oraz wspieranie inicjatyw na rzecz pomocy osobom zagrożonym bezdomnością; 7) aktualizowanie „mapy miejsc 	<p>2.2 Pomoc osobom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością</p> <p>Należy dodać w Realizacja zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenie noclegowni, schronisk, jadłodajni, łaźni, 2) pracę streetworkerów, 3) świadczenie pracy asystentów osób bezdomnych, 4) poradnictwo psychologiczne, prawne, coaching, mediatorskie, terapeutyczne uzależnień kierowane do osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością, 5) świadczenie usług medycznych dla osób bezdomnych, 6) zapewnienie schronienia osobom bezdomnym: chorym, starszym, niezdolnym do samoobsługi, które nie mogą być przyjmowane w schroniskach, noclegowniach i ogrzewalniach - np. w formie oddzielnego zakładu opieki czy DPS, 7) zapewnienie opieki streetworkerów i asystentów os. bezdomnych osobom bezdomnym zarówno w placówkach jak i poza placówkami: parki, pustostany, działki itd. 	<p>W tym punkcie zbyt powierzchownie wskazano na to co robią organizacje, są natomiast punkty które mocno opisują prace pracowników socjalnych, duży nacisk trzeba położyć na zapewnienie schronienia osobom bezdomnym. Zapomina się także od wielu lat o starszych i schorowanych osobach bezdomnych, które nie są zdolne do samoobsługi, a których Dom Pomocy Społecznej nie chce przyjąć, natomiast organizacje prowadzące, np. schronisko czy ogrzewalnię, w świetle najnowszych zapisów Ustawy o pomocy społecznej, nawet nie powinny przyjmować - zazwyczaj z resztą nie mają do tego odpowiedniej kadry ani warunków. Wobec tego, osoby takie zostają pozostawione samemu sobie - na ulicy lub wręcz są „podrzucane” do działających w naszym mieście ogrzewalni czy noclegowni, np. przez szpitale lub Straż Miejską czy Policję (ponieważ funkcjonariusze tych służb tak naprawdę nie wiedzą, co z osoba w takim stanie zrobić). Proponujemy, aby idąc za wzorcem utworzenia w naszym mieście oddzielnego Zespołu Pracowników Socjalnych MOPR przy ul. Białej, zajmującego się sprawami osób bezdomnych, stworzyć również oddzielny punkt pomocy medycznej dla chorych i starszych osób bezdomnych, ponieważ osoby takie w dotychczas funkcjonujących placówkach zdrowia traktowanie są najczęściej w sposób uwłaczający godności, jak też, ze względu na swoją specyfikę osoby bezdomnej (zapach, brud, stan pod wpływem alkoholu) wprawiają w zakłopotanie „normalnych” pacjentów oraz personel medyczny, nie mówiąc już o samej osobie bezdomnej. W obecnym, dobrze funkcjonującym w Białymstoku systemie pomocy osobom bezdomnym, właśnie osoby schorowane i w podeszłym wieku stanowią największy problem.</p>	<p>Przedstawione przez Stowarzyszenie „Ku Dobrej Nadziei” uwagi do zapisu w punkcie 2.2. Pomoc osobom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością nie mogą być uwzględnione, ponieważ Miasto Białystok zleca zadania prowadzenia schronisk, noclegowni i ogrzewalni, zapewnienia posiłku, ubrania, prowadzenia poradnictwa i innych usług oraz pracy streetworkerów, a nie jak proponuje KDN prowadzi je. Zarzut dotyczący powierzchownego wykazania działań organizacji pozarządowych jest nieuzasadniony, gdyż działania wszystkich miejskich jednostek i organizacji pozarządowych oraz organizacji pożytku publicznego wpisują się w cele i zadania ogólnych zapisów Programu i niezasadne jest ich uszczegółowianie o zadania statutowe wszystkich realizatorów. Organizacje pozarządowe zostały wymienione jako realizatorzy zadań na równi z jednostkami miejskimi. Podmioty niepubliczne są ważnym ogniwem w zabezpieczeniu potrzeb osób bezdomnych przebywających w Białymstoku. Propozycja świadczenia usług medycznych dla osób bezdomnych nie jest zadaniem pomocy społecznej i w związku z tym również nie może zostać zawarta w Programie. Wobec powyższego nie można też uwzględnić jako realizatorów działań przychodni i szpitali, gdyż są to placówki nieobjęte ustawą o pomocy społecznej. Uwagi dotyczące stworzenia oddzielnego punktu lekarskiego dla osób bezdomnych, oddzielnej pomocy prawnej, psychologicznej, mediatorskiej, terapeutycznej nie znajdują uzasadnienia, bowiem prowadzić mogą do wykluczenia i izolacji tych osób, a nie do integracji ze środowiskiem. Na terenie miasta funkcjonuje wiele punktów bezpłatnej pomocy prawnej, terapeutycznej, publicznej służby zdrowia, itp., które są dostępne dla wszystkich</p>

<p>niemieszkalnych” i wspieranie osób bezdomnych pozostających w tych miejscach – w ramach streetworkingu;</p> <p>8) aktywizacja społeczna, edukacyjna i zawodowa oraz pomoc w poszukiwaniu zatrudnienia;</p> <p>9) organizowanie w okresie jesienno-zimowym akcji informacyjnej dotyczącej możliwości otrzymania pomocy, w tym w szczególności w zakresie schronienia, posiłku, odzieży na terenie Miasta Białegostoku (ulotki, plakaty informujące o instytucjach udzielających pomocy osobom bezdomnym).</p>		<p>Doceniając trudną pracę pracowników socjalnych, pracują oni jednak głównie za biurkiem, dlatego proponujemy zwiększenie roli streetworkerów, których wg naszego rozeznania, nadal jest za mało, a są to przecież osoby pracujące z bezdomnymi w miejscach ich przebywania. Należy także wprowadzić na stałe instytucję asystenta osoby bezdomnej, który pójdzie z daną osobą do lekarza lub pomoże załatwić niezbędne dokumenty w urzędach, itp. - a takie czynności nie należą do obowiązków pracowników socjalnych. Tak jak należy stworzyć oddzielny punkt lekarski, tak samo do osób bezdomnych powinna być kierowana oddzielna pomoc prawnicza, psychologiczna, mediatorka, terapeutę uzależnień i innych specjalistów. Powinna ona być udzielana w miejscach przebywania osób bezdomnych np. schroniskach, noclegowniach, ogrzewalniach i świadczona przez osoby dobrze znające specyfikę pracy z takimi osobami.</p>	<p>mieszkańców miasta, w tym również biorców pomocy społecznej.</p> <p>Wniosek dotyczący wprowadzenia na stałe instytucji asystenta osoby bezdomnej, który pójdzie z daną osobą do lekarza lub pomoże załatwić niezbędne dokumenty w urzędach nie jest zasadny, gdyż nie znajduje umocowania w przepisach prawa. Projekt Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie standardów noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych i ogrzewalni z dnia 14 lipca 2016 r. nie przewiduje stanowiska asystenta. W ww. rozporządzeniu uwzględnia się stanowisko kierownika placówki, pracownika socjalnego i opiekuna. Jednocześnie należy podkreślić, że asystowanie osobie bezdomnej jest jedną z metod pracy z klientem i nie może generować bezradności w załatwianiu spraw przez te osoby, a jedynie być wsparciem w dążeniu przez nie do osiągnięcia zamierzonych rezultatów (por. art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 i art. 4 ustawy o pomocy społecznej). Metoda ta została szeroko opisana w <i>Modelu Gminny Standard wychodzenia z bezdomności</i> w rozdziale <i>Standard pracy socjalnej</i> (str. 69-81). Co do zasady może być ona realizowana zarówno przez pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej (jako metoda pracy socjalnej) lub pracownika organizacji pozarządowej pomagającej osobom bezdomnym. Odnosząc się do stanowiska Stowarzyszenia „Ku Dobrej Nadziei” dotyczącego braku opieki nad schorowanymi osobami bezdomnymi wyjaśnia się, że przedstawione problemy nie znajdują potwierdzenia w stanie faktycznym, gdyż osobom wymagającym całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącym samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, którym nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych przyznaje się pobyt i usługi w domu pomocy społecznej na terenie Miasta Białegostok. W sprawach pilnych osoby potrzebujące całodobowej opieki kierowane są do domów pomocy społecznej poza Białegostok.</p>
---	--	--	--

<p>2.5. Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego</p> <p><i>Adresaci</i> Program skierowany jest do osób opuszczających zakłady karne.</p> <p><i>Cel zadania</i> Pomoc osobom opuszczającym zakłady karne w przystosowaniu się do życia w środowisku lokalnym.</p> <p><i>Realizacja zadania:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielanie świadczeń pomocy społecznej; 2) świadczenie pracy socjalnej na rzecz poprawy funkcjonowania osób opuszczających zakład karny w ich środowisku, w tym rodzinnym; 3) współpraca z urzędami pracy oraz z innymi podmiotami w zakresie pozyskania ofert zatrudnienia, w tym socjalnego; 4) kontynuacja prowadzonego przez MOPR we współpracy z Aresztem Śledczym w Białymstoku programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc w rodzinie. 	<p>2.5. Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego lub mających przerwę (przepustkę) w odbywaniu kary.</p> <p><i>Adresaci</i> Program skierowany jest do osób opuszczających zakłady karne lub będące na przepustce.</p> <p><i>Cel zadania</i> Pomoc osobom opuszczającym zakłady karne lub będących na przepustce w przystosowaniu się do życia w środowisku lokalnym</p> <p>Należy dodać w:</p> <p><i>Realizacja zadania:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienie schronienia, posiłku, odzieży, w momentach gdy dana osoba nie może od razu wrócić do rodzinnego domu, a nie jest osobą bezdomną, chodź dana sytuacja może do tego doprowadzić. 2) zapewnienie specjalistycznych porad prawnych, psychologicznych, coachingowych przez osoby znające specyfikę pracy, porady te powinny odbywać się w miejscu przebywania większości tych osób np. schronisku Stowarzyszenia PATRONAT. 	<p>Zapomniano zupełnie o osobach opuszczających zakłady karne, które od razu, z różnych względów, nie mogą wrócić od razu do domów. Nie są to osoby bezdomne ani też zagrożone bezdomnością, po prostu okres odbudowania relacji z rodziną po powrocie z długiego wyroku bywa czasami bardzo długi.</p> <p>Zapomniano też o zagwarantowaniu miejsca pobytu osobom wychodzącym na przepustki, co jest niezbędne w naszym mieście, gdyż w znajduje się u nas 2 duże więzienia. Osoby z małych miejscowości, wychodzące na przepustkę, nie pojedą do domu, a ten czas często chcą spędzić w Białymstoku. Bez zagwarantowania im takiego doraźnego miejsca pobytu będą ten czas spędzać na dworcu lub w parkach, przez co mogą stanowić zagrożenie zarówno dla siebie jak i mieszkańców Białegostoku.</p> <p>Tak jak w przypadku osób bezdomnych, osobom po wyjściu z zakładów karnych, zwłaszcza tym którzy nie mogą wrócić do rodzin, powinno zagwarantować się w miejscach doraźnego pobytu dostęp do porad psychologa, prawnika, coacha, jest to niezbędne do szybkiej resocjalizacji.</p>	<p>Poddany konsultacjom społecznym Program Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku na lata 2017-2020 jest lokalnym programem pomocy społecznej zawierającym główne kierunki działań Miasta Białegostoku wyznaczone w oparciu o ustawę o pomocy społecznej. Natomiast proponowane przez Stowarzyszenie „Ku Dobrej Nadziei” zmiany dotyczą głównie szczegółowych zasad udzielania pomocy i działalności statutowej Stowarzyszenia, uszczegółwiają jedynie zakres działań Stowarzyszenia, nie biorąc pod uwagę zapisów wyznaczonych ustawą o pomocy społecznej. Wszelkie zgłaszane propozycje powinny znajdować uzasadnienie w przepisach prawnych, a nie być jedynie powielaniem statutowych zadań poszczególnych organizacji. Zapisanego w projekcie Programu brzmienia pkt 2.5 Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego nie można zmienić na proponowany przez Stowarzyszenie zapis Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego lub mających przerwę w odbywaniu kary, gdyż art. 7 pkt 12 ustawy o pomocy społecznej dotyczy udzielania pomocy osobom i rodzinom z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego. Należy nadmienić, że powyższy przepis ustawy o pomocy społecznej dotyczy osób, które odbyły karę pozbawienia wolności a nie osób, które czasowo opuściły zakład karny w ramach tzw. „przepustki”.</p> <p>Stąd proponowane zmiany nie mogą zostać uwzględnione. Jeszcze raz należy podkreślić, że uszczegółwienie w Programie zadań realizowanych przez organizacje nie może być powielaniem ich statutowych i działań, gdyż Program jest dokumentem ogólnym uwzględniającym szerokie spektrum adresatów i podmiotów w zakresie realizowanych zadań. Należy zwrócić uwagę, że pomoc osobom opuszczającym zakłady karne jest zadaniem obowiązkowym gminy miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o pomoc społeczną, natomiast</p>
--	--	--	--

			<p>Stowarzyszenie próbuje ciężar pomocy tym osobom przerzucić na miasto Białystok bez uwzględnienia gmin właściwych ze względu na ostatnie miejsce zameldowania lub miejsce zamieszkania osób opuszczających zakłady karne. Biorąc pod uwagę zadania obowiązkowe gmin i ustawę o finansach publicznych proponowane zapisy nie mogą być uwzględnione. Należy także wskazać na rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 2005 r. w sprawie funduszu pomocy postpenitencjarnej oraz przepisy dotyczące pomocy postpenitencjarnej, które w dostateczny sposób regulują pomoc osobom opuszczającym zakłady karne. Ustawa o pomocy społecznej nie przewiduje udzielania pomocy osobom na przepustkach, gdyż są one nadal osobami odbywającymi karę pozbawienia wolności, a osobom odbywającym karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej, za wyjątkiem osób odbywających karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (art. 13 ustawy o pomocy społecznej). W związku z powyższym uwagi w tym zakresie nie mogą zostać uwzględnione w Programie Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku.</p>
--	--	--	--

Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku

<p>2.5. Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego</p> <p><i>Adresaci</i> Program skierowany jest do osób opuszczających zakłady karne.</p> <p><i>Cel zadania</i> Pomoc osobom opuszczającym zakłady karne w przystosowaniu się do życia w środowisku lokalnym.</p>	<p>2.5. Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładów karnych, w tym zagrożonych bezdomnością</p> <p><i>Adresaci</i> Program skierowany jest do osób opuszczających zakłady karne i ich rodzin oraz zagrożonych bezdomnością.</p> <p><i>Cel zadania</i> Pomoc osobom opuszczającym zakłady karne w przystosowaniu się do życia w środowisku lokalnym i zapobieganie</p>	<p>Od 25 lat prowadzimy schronisko dla bezdomnych byłych więźniów, stąd znana jest nam sytuacja osób opuszczających jednostki penitencjarne i połączony z tym problem bezdomności.</p> <p>Poprzez reintegrację społeczną dążymy do zapobiegania wykluczeniu społecznemu oraz powrotności do przestępstwa.</p>	<p>Poddany konsultacjom społecznym Program Pomocy Społecznej Miasta Białegostoku na lata 2017-2020 jest lokalnym programem pomocy społecznej zawierającym główne kierunki działań Miasta Białegostoku wyznaczone w oparciu o ustawę o pomocy społecznej. Natomiast proponowane przez Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku zmiany dotyczą głównie szczegółowych zasad udzielania pomocy i działalności statutowej Stowarzyszenia, uszczegółwiają jedynie zakres działań Stowarzyszenia, nie biorąc pod uwagę zapisów wyznaczonych ustawą o pomocy społecznej. Wszelkie zgłaszane propozycje powinny znajdować uzasadnienie w przepisach prawnych, a nie być</p>
--	--	---	---

<p>Realizacja zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielanie świadczeń pomocy społecznej; 2) świadczenie pracy socjalnej na rzecz poprawy funkcjonowania osób opuszczających zakład karny w ich środowisku, w tym rodzinnym; 3) współpraca z urzędami pracy oraz z innymi podmiotami w zakresie pozyskania ofert zatrudnienia, w tym socjalnego; 4) kontynuacja prowadzonego przez MOPR we współpracy z Aresztem Śledczym w Białymstoku programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc w rodzinie. 	<p>powrotności do przestępstwa.</p> <p>Realizacja zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielanie informacji dotyczących zasad przyznawania świadczeń, poradnictwo pedagogiczno-socjalna i pomoc prawna; 2) prowadzenie Punktu Pomocy Postpenitencjarnej przez Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku; 3) indywidualne przygotowanie poszczególnych skazanych do readaptacji w społeczeństwie po zwolnieniu z jednostki penitencjarnej; 4) świadczenie pracy socjalnej na rzecz poprawy funkcjonowania osób opuszczających zakłady karne w ich środowisku, w tym rodzinnym, reintegracja; 5) zapewnienie schronienia osobom opuszczającym jednostki penitencjarne; 6) zaspokojenie niezbędnych potrzeb w tym: wyżywienie, odzież, środki czystości i higieny osobistej; 7) uczestnictwo w zbiórkach żywności mające na celu przygotowanie i wydanie paczek żywnościowych osobom opuszczającym placówki penitencjarne i rodzinom skazanych; 	<p>1) Uszczegółowienie zaproponowanego pkt 1.</p> <p>2) Realizacja zadań statutowych Oddziału</p> <p>3) Kształtowanie społecznie pożądanых postaw i zachowań, niwelowanie syndromu wyuczonej bezradności.</p> <p>5) 6) 7) Ograniczenie zjawiska bezdomności i zapobiegania jej skutkom poprzez prowadzenie schroniska dla bezdomnych byłych więźniów, zapewnienie godziwych warunków pobytu i zaspokojenie niezbędnych potrzeb.</p>	<p>jedynie powielaniem statutowych zadań poszczególnych organizacji.</p> <p>Odnosząc się do uwag wniesionych przez Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku dotyczących zmiany zapisu w zakresie zadań pkt 2.5 Pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego zgłoszone przez Stowarzyszenie propozycje wpisują się w pkt 2.2 Pomoc osobom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością projektu Programu, a zatem uwzględniają również osoby zwolnione z zakładu karnego zagrożone bezdomnością. Stąd proponowane zmiany nie mogą zostać uwzględnione. Program jest dokumentem ogólnym uwzględniającym szerokie spektrum adresatów i podmiotów w zakresie realizowanych zadań.</p>
---	---	---	---

<p>Wskaźniki</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Liczba osób, którym udzielono pomocy po opuszczeniu zakładu karnego. 2. Liczba osób, które powróciły do rodziny/środowiska po opuszczeniu zakładu karnego. 	<ol style="list-style-type: none"> 8) motywowanie do podjęcia terapii uzależnień; 9) współpraca z urzędami pracy oraz z innymi podmiotami w zakresie pozyskania ofert zatrudnienia, w tym socjalnego; 10) przeciwdziałanie bezrobociu poprzez promowanie zatrudnienia i aktywizację zawodową; 11) realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych: dla osób uchylających się od płacenia alimentów, Trening Zastępowania Agresji, program dla osób, które dopuściły się przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości „Bezpiecznie na drodze”; 12) kontynuacja prowadzonego przez MOPR we współpracy z Aresztem Śledczym w Białymstoku programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc w rodzinie. <p>Wskaźniki</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Liczba osób, którym udzielono pomocy po opuszczeniu jednostki penitencjarnej. 2. Liczba osób, które powróciły do rodziny/środowiska po opuszczeniu jednostki penitencjarnej. 3. Liczba osób bezdomnych opuszczających palcówki penitencjarne 4. Liczba osób i rodzin korzystających z pomocy rzeczowej w tym żywnościowej 	<p>8) Wiele osób opuszczających jednostki penitencjarne jest uzależniona. Pod wpływem alkoholu, środków odurzających dochodzi do popełniania przestępstw. Zapobieganie powrotności do przestępstwa.</p> <p>10) Aktywizacja zawodowa zapobiega wykluczeniu społecznemu, marginalizacji.</p> <p>11) Poprzez programy kształtowanie umiejętności interpersonalnych, w szczególności właściwego traktowania innych, radzenia sobie z konfliktami (nieagresywnie), funkcjonowania w grupie, budowania wiary we własne możliwości, eliminowania barier i negatywnych postaw wynikających z udziału w życiu podkultury przestępczej. Przygotowanie do samodzielnego życia w społeczeństwie.</p> <p>3. Prowadzimy schronisko dla bezdomnych opuszczających jednostki penitencjarne.</p> <p>4. Taka pomoc jest udzielana i uczestniczymy w zbiórkach żywności.</p>	
--	--	---	--

<p>Realizatorzy Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie, Powiatowy Urząd Pracy, Dzienny Dom Pomocy Społecznej, organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz inne podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej.</p>	<p>5. Liczba osób które po opuszczeniu jednostki penitencjarnej korzystały z poradnictwa socjalnego, prawnego, pedagogicznego.</p> <p>6. Liczba porad udzielonych osobom nadużywającym alkoholu lub środków odurzających.</p> <p>7. Liczba osób, które po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, w wyniku pracy socjalnej uzyskały status osoby bezrobotnej (poszukującej pracy).</p> <p>Realizatorzy Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie, Powiatowy Urząd Pracy, Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku, Dzienny Dom Pomocy Społecznej, organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz inne podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej.</p>	<p>5. Takie poradnictwo jest świadczone.</p> <p>6. Udzielane są takie porady.</p> <p>7. Jest to jedno z głównych działań pracy socjalnej.</p> <p>Celem statutowym Stowarzyszenia Penitencjarnego „Patronat” Oddział w Białymstoku jest między innymi: „niesienie pomocy duchowej, materialnej i prawnej osobom pozbawionym wolności, zwolnionym z zakładów karnych oraz ich rodzinom, inicjowanie i uczestnictwo w zapobieganiu przestępstw i wykluczeniu społecznemu”. Do realizatorów pozwoliliśmy sobie dodać nasze Stowarzyszenie ponieważ specyfiką działalności Stowarzyszenia jest praca z osobami skazanymi, opuszczającymi zakłady karne, często z syndromem wyuczonej bezradności spowodowanym wieloletnią izolacją. Prowadzimy wszechstronną działalność mającą na celu reintegrację osób skazanych z ich rodzinami, readaptację społeczną oraz zapobiegającą powrotności do popełniania przestępstw.</p>	<p>Zgłoszonego przez Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat” Oddział w Białymstoku postulatu dotyczącego wpisania go jako realizator zadania nie można uwzględnić, gdyż mieści się ono pod pojęciem organizacje pozarządowe, których ilość w realizacji konkretnych działań jest różna i z uwagi na długi okres realizacji Programu może ulec zmianie, dlatego nie wymienia się ich nazw własnych.</p>
--	--	--	--

WZ. PREZYDENTA MIASTA

 Adam Polinski
 ZASTĘPCA PREZYDENTA